

[Anker Lau.]

til et nordisk sammenhold — hvis styrke vel kan diskuteres — er det i alt fald sandsynligt, at vi vil få et økonomisk og kulturelt klima, vi næppe i dag kan forestille os. Ingen bør ønske eller bidrage til, at vort land bringes i en sådan situation.

Lad os sætte alle sejl til for at gøre frihandelsområdet inklusive landbrug og de nordiske lande til en realitet så snart som muligt. Jeg er enig heri, men vi har i dag ingen garanti for, at denne vej virkelig er farbar, og så kan en tilslutning til de seks blive den eneste løsning, måske som en overgang til et senere, kommende frihandelsområde, og da bør vi ikke have bragt os i den situation, at tilslutning ikke kan vedtages med den fornødne majoritet. Enhver må naturligvis have sine meninger og give udtryk for dem, men i en så afgørende sag som denne bør man gå til offentligheden med realiteter og kendsgerninger og ikke med en argumentation, som man indretter efter sine egne ønskedrømme.

Ja, med dette lille sidespring, som jeg ikke kunne undlade at fremkomme med ved denne lejlighed, skal jeg anbefale, at man stemmer for de af udvalget stillede og af ministeren tiltrådte ændringsforslag samt ved tredje behandling for lovforslaget i dets ændrede skikkelse.

Weikop: Da lovforslaget var til første behandling, brugte det ærede medlem hr. Chr. Christiansen ret lang tid til at vise, at valutaloven, som den nu hedder, har været nødvendig, og at man også havde haft den opfattelse i den borgerlige regerings tid. Det var egentlig overflødig, for det viser jo resultatet. Vi har altid erkendt nødvendigheden af en sådan lov, men det afgørende var, at det ikke var ligegyldigt, hvordan en sådan lov blev affattet. Således som lovforslaget nu er ændret med inødekommelse af de krav, vi stillede for et år siden, afviger det jo en del fra ministerens oprindelige lovforslag, og derfor kan vi nu tiltræde det.

Jeg ved meget vel, at man fra socialdemokratisk side har sagt, at forholdene nu er ganske anderledes end for et år siden, og at man derfor mener at kunne tiltræde de ændringsforslag, som både socialdemokratiet og det radikale venstre forkastede i fjor.

Naturligvis er der sket en ændring, men det drejer sig dog om en valutalov, og uden at komme nærmere ind herpå vil jeg dog sige, at der med hensyn til valutabalancen ikke er nogen væsentlig forskel fra i fjor, bortset fra at regeringen har lånt 235 mill. kr. for at stive valutastillingen af.

Handelsministeren har såvel ved forhandlingerne her i tinget som i udvalget understreget, at han synes, der må være en klar adskillelse mellem administration og lovgivningsmagt, og heri er jeg i almindelighed ganske enig. Når jeg bruger udtrykket „i almindelighed“, er det, fordi folk normalt har adgang til at gå til domstolene, hvis administrationen kommer på kant med lovgivningen. Men når det som her drejer sig om en bemyndigelseslov, hvor der ofte er tale om et skøn, og hvor handelsministeren i kraft af sine bemyndigelser faktisk er i stand til at afskære erhvervene fra helt eller delvis at tage del i import eller eksport — jeg tænker her nærmest på mere generelle regler — må jeg erkende, at lovgivningsmagten, der giver så vidtgående bemyndigelser, også må have i hvert fald nogen mulighed for at kunne følge og have en vis indflydelse på de heromhandlede meget betydende og for erhvervene vidtgående afgørelser. Ud fra denne betragtning er det, vi mener det rigtigt at opretholde det, som dengang hed vareforsyningsudvalget — jeg ved ikke, hvad det hedder nu.

Selv om den nuværende regering er en flertalsregering, der kan gøre, hvad den vil, kan man sige, i enhver henseende, synes jeg dog, at den behandling, regeringens lovforslag hidtil har fået, viser, at de synspunkter og opfattelser, regeringen gør gældende, ikke falder ganske sammen med regeringspartiernes synspunkter; den viser endog, at disse ikke altid kan give tilslutning til regeringsforslagene. Det vil med andre ord sige, at det udmærket kan hænde, at regeringens eller den højtærede handelsministers forslag om det ene eller det andet i forbindelse med den bemyndigelse, ministeren har ifølge valutaloven, ikke vil kunne vinde retsforbundets eller det radikale venstres tilslutning. Nu har retsforbundet, går jeg da ud fra, afskrevet sine synspunkter vedrørende frihandel i dette øjeblik, men man kan jo aldrig vide,